

tager Betaling for selv at kjøre, eller han leier en Anden, men jeg vil sige, at denne Kritik kunde udstrække sig til, hvad denne Mand spiste eller drak undervejs. Jeg tror dog virkelig, det er for meget forlangt, at man skulde tage noget som helst Hensyn til den Slags smaalig, utidig Kritik overfor Rigsdagsmændenes Reiseudgifter. — Svad derimod det angaar, som det samme ærede Medlem udtalte med Hensyn til Formandsvalget, da kan jeg ikke sige Andet, end at det foreløbig for mig staar som særdeles tiltalende, men jeg skal ikke indlade mig paa en nærmere Begrundelse deraf. Svad der egentlig har fremkaldt den Beslutning hos mig at tage Ordet ved denne Forhandling, var for Dyrigt nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Horsens (Bajer), som er kommen tilbage til, hvad jeg ogsaa udenfor Salen har hørt ham tale om, et staaende Redaktionsudvalg. Da jeg ikke har hørt nogen Anden tage Ordet mod denne Tanke, har jeg ikke villet lade den gaa aldeles uberørt hen, thi jeg er en afgjort Modstander af et saadant staaende Redaktionsudvalg og vil, dersom det skulde komme til at ligge nærmere for til Forhandling, blive nødsaget til udsørligere at tage Ordet derimod. Det er min Overbevisning, at et saadant Udvalg vilde blive en svær Hemsfo paa Forretningsgangen her i Thinget og ingenlunde, som det ærede Medlem mener, komme til at blive en Slags Fødselsbarn for ærede Medlemmers Ændringsforslag eller Lignende, men meget snarere vilde komme til at staa som en alvorlig Bussemænd overfor Enhver, som havde Lyst til at stille Ændringsforslag. Dette er den ene Grund, hvorfor jeg er imod denne Tanke, men den anden er den, at det forekommer mig, at der ingen Ende vilde eller kunde blive paa, hvad et saadant Udvalg, naar det havde Lyst dertil, kunde blande sig i, saa at jeg tror, at ret betænkt vilde et saadant Udvalg være utilraadeligt.

Bajer: Jeg vil kun gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at uden den ringeste Ændring i Forretningsordenen kan den Tanke gennemføres, som jeg har fremsat, kun med den Forandring, at Udvalget maa bestaa af 15 Medlemmer i Stedet for af 3; thi isølge Forretningsordenens § 13 kunne 15 Medlemmer stille Ændringsforslag til 3die Behandling, saa at den hele Ændring, jeg ønsker, indskrænker sig til, at det Samme skulde kunne udføres af 3 valgte Medlemmer.

E. Kruse: Det forekommer mig dog at være indlysende, at der er en særdeles Forskjel derpaa. Enhvert saadant Ændringsforslag, som stilles til 3die Behandling af 15 Medlemmer, skal der først faaes 15 Medlemmers Stemmer om, medens det staaende Udvalg af 3 Medlemmer ligefrem har den Opgave givet at korrigere alle de Forslag, som komme frem.

Ordføreren: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har saa ganske Ret, naar han mener, at Udvalgets Forslag under Nr. 1 er overflødig. Det er ikke alene i det enkelte Tilfælde, som han sigtede til, at der har vist sig nogen Usikkerhed med Hensyn til Forman for disse Afstemninger, men det er overhovedet med Hensyn til den Praxis, der tidligere har været i disse Sager, og som jo har været paavirket af den forskjellige Form, hvorunder Indstillingerne fra vedkommende Udvalg fremkom, at det turde være hensigtsmæssigt at give en saadan udtrykkelig Forskrift, som her gives. — Jeg skal stadfæste Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) sagde, at der nemlig ved det her foreliggende Forslag naturligvis kun tilsigtes een Votering, og Udtrykket „for og imod“ kan i saa Henseende vistnok lige saa lidt være vilblydende her som i Valglovens § 39, hvor det samme Udtryk bruges. Hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at Stemmerne stode lige, er det efter dette Forslag aldeles klart, at Valget er forkastet, hvilket formentlig ogsaa stemmer bedst med Grundlovens § 55. Naar det ærede Medlem henfillede til Overveielse for Udvalget, om der ikke kunde være Anledning til at give en Forskrift med Hensyn til Udvalgenes Virksomhed og navnlig sigtende til at opnaa, at et Udvalg hurtigt muligt konstituerer sig og i det Hele fremmer sin Sag saa meget som muligt, saa anser jeg det for en Selvfølge, at det ærede Medlems Henstilling vil blive taget under Overveielse, men jeg antager det for usandsynligt, at noget Forslag i den af ham antydede Retning vil blive stillet allerede af den Grund, at man ikke ved en saadan Forskrift vilde kunne opnaa det, som det ærede Medlem tilsigter, nemlig at Udvalgenes Arbejder fremskride saa hurtigt, som det maatte ønskes, i hvilken Henseende det maaste maa være mig tilladt at minde om et gammelt Ord — lad saa være, at det lyder noget plat — nemlig dette, at man vel kan drive Roen til Vands, men at man ikke kan tvinge den til at drifte. — Det var mig ret interessant at høre det ærede Medlems Udsvilling af, hvor vidt det maatte være ønskeligt at tilveiebringe en Myndighed, der kunde staa ved Siden af den ærede Formand i forskjellige Spørgsmaal, som i det Hele taget kunne karakteriseres som angaaende den indre Forvaltning af forskjellige Anliggender, Thinget vedkommende. Jeg kan i en vis Henseende sympathisere med det ærede Medlems Tanke herom, og forsaavidt han syntes særlig at betone Usikkerheden af, at en Myndighed blev sideordnet Formanden i Henseende til Spørgsmaal om de tilbids meget store Udgifter vedrørende Rigsdagen, har jeg tidligere havt Leilighed til ved andre Sagers Behandling at udtale mig netop i samme Retning, og jeg har